

Een onverwachte wending!

Een ongeluk of toch een geluk?

Joanna South

Korte inhoud

Max “The Hitman” Powers is een geblesseerde ijshockeyer en wil herstellen op een plek waar niet de persmusketen hem meteen op zijn nek zitten en hem lastig zullen vallen. In alle rust wil hij aansterken en beter worden. Bij Ollie en Alex James weet hij die plek te vinden.

1. Max

Het is Max niet gegeven om makkelijk door het leven te gaan. Nee, het leven maakt het hem moeilijk, zelfs lastig. Nu vooral omdat hij geblesseerd is geraakt bij zijn werk als professioneel ijshockeyer. Hij is op zoek naar een manier om het voorjaar en de zomer goed door te komen. Het liefst op een plek, die niemand iets zegt. Om te revalideren met een vaart, zodat hij weer snel op hoog niveau kan presteren. Ja, want ijshockey is zijn leven, het enige leven, waarbij hij zichzelf voelt. Maar nu hij uit het ziekenhuis is, moet hij sterker worden dan voorheen. Hij is tenslotte in zijn sport niet de jongste meer en zal dus steeds meer en meer moeten geven om in het perfecte plaatje van de coach te passen. De jonkies worden steeds beter en als je ouder wordt, moet je daarvoor beter zijn dan de rest. En daar zit bij hem de kneep. Die blessure is niet zomaar weggepoetst. Daarom moet hij een plek vinden waar hij kan revalideren op topsport niveau. Hij is goed gaan zoeken op grootte namen uit zijn sport, die het liefst ook aan revalidaties doen. Hij kwam de naam van Ollie James, OJ, tegen. Die heeft namelijk een ijshal en zijn zoon AJ, die na zijn blessure nooit meer de sport heeft kunnen beoefenen, doet aan revalidaties. Daarom ook heeft Max besloten om een bezoek te brengen om te kijken of ze hem kunnen helpen. Het is een rit van drie uur en die kan hij niet in een keer volbrengen, dus rijdt hij een dag eerder al aan en neemt intrek in een B&B in de buurt. Het is een leuk gebouw met een gezellige indeling, die als een thuis aanvoelt. Er is een vrouw van ongeveer een jaar of vijfendertig, die de B&B beheert en doet dat met een ijzeren hand. Zijn kamer is smetteloos en heeft een eigen badkamer en dat vindt Max zeer prettig. Het is schoon en netjes en dat bevalt wel. Ook is het ontbijt een zeer fijne aangelegenheid met een aangename indeling. Het eten ziet er verzorgd uit en is heel vers. 's Avonds heeft ze een eenvoudige maaltijd als je wilt, maar je kan ook iets bestellen en dan zorgt zij ervoor dat het geleverd wordt. Ze is van alle markten thuis, zeg maar. Schijnbaar heeft ze goede contacten met restaurants in de buurt. Die avond ervoor had ze een pastamaaltijd en die was zeer smaakvol. Het had hem prima gesmaakt. De slaapkamer was ruim en het bed was best groot met heerlijk geurende hoeslakens en dekbedovertrek. Het dekbed was niet te warm, maar ook niet te koud. Op het bed was schijnbaar niet bezuinigd. De badkamer was nog niet zo oud. Zag er uit alsof deze een jaar geleden of zo vernieuwd was. Ruim met heerlijke badhanddoeken in een kast en allerlei middelen om je haar te wassen en ook je lijf. Er was letterlijk overal voor gezorgd. Om er een tijd te blijven zou het prima voldoen.

Nu nog zijn revalidatie!

Na het ontbijt gaat hij maar eens op weg naar de ijshal van OJ. Als hij aan komt rijden, ziet hij een groot parkeerterrein met duidelijke aanwijzingen. Hij parkeert zijn grote pick-up zo dichtbij mogelijk bij de ingang. Hij pakt zijn krukken, omdat hij nog niet helemaal recht kan lopen. De arts had hem meegegeven, dat voorzichtigheid de beste optie was en tot hij opnieuw getest was, zich daaraan moest houden. Hij verafschuwt de krukken, maar wil wel zo snel mogelijk ervan af. Hij loopt naar de ingang en de deuren gaan al automatisch voor hem open. Dat is dan weer meegenomen. Eenmaal binnen ziet hij dat hij best vroeg is en besluit eerst de ijsvloer maar eens te gaan bekijken. Hij komt ergens in de bovenste ring uit en kijkt over de hele ijsbaan heen. Het ziet er behoorlijk professioneel uit. Op het ijs staan een aantal kinderen met een jonge vrouw. Ze heeft de kinderen om zich heen en vertelt de kinderen wat ze gaan doen. Hij ziet dat de kinderen zowel meisjes als jongens zijn. Dat vindt hij vreemd, want hij is gewend dat ze altijd apart trainen of oefenen. Hij kan niet bepalen hoe jong deze kinderen zijn vanuit de verte. Hij staat er met een verwachtingsvolle blik naar te kijken van wat de jonge vrouw met die kinderen gaat doen. Ze laat ze eerst heen en weer schaatsen tussen de doelen. Eerst gaat het nog rustig, maar al gauw wordt het tempo opgevoerd. De kinderen zijn snel en behendig en dat verbaast hem nogal. Het lijkt wel of ze al heel lang les hebben. Dan worden er twee paren gevormd en die moeten gaan schieten op het doel, terwijl de ander op het doel gaat staan. Bij een tweetal blijft zijn blik hangen. Ze zijn goed, heel goed zelfs. Ook als ze omdraaien van plaats, blijft het hem verbazen dat ze beiden het zo goed doen. Hij staat er al best lang naar te kijken, maar niemand die hem opmerkt. Max kijkt even op zijn horloge, maar ziet dat hij best nog even kan blijven kijken. Van de jonge vrouw kan Max niet goed zien, van zo'n afstand, hoe ze eruit ziet. Maar hij is best nieuwsgierig. Want wie is deze vrouw en hoe krijgt ze deze kinderen zo gemotiveerd? Maar hij wil niet opdringerig zijn, dus blijft hij waar hij is. Dan spelen ze nog een partijtje ijshockey en dat is best aardig om naar te kijken. Vooral die eerste paar kinderen, die hij bij het doel heeft zien spelen, doen het fantastisch. Zeker als je ziet hoe jong ze nog zijn. Het lijkt ze wel heel natuurlijk af te gaan. Dan ziet Max dat het tijd is om naar zijn gesprek te gaan.

Als hij binnenloopt, gaat hij direct naar de counter van de receptie en geeft zijn naam en zegt een gesprek te hebben met OJ. Maar daar krijgt hij te horen dat hij een gesprek heeft met DJ. Maar wie hij is, weet hij niet. Maar de dame aan de counter vraagt hem nog even te wachten, want degene is nog niet op kantoor. Terwijl het al tijd is. Hoe bedoel je te laat? Hij niet in elk geval! Dan komt er een jonge vrouw aanlopen, waarvan hij heeft kunnen zien hoe ze de jonkies aan het trainen was. En ook de twee jongens die ze apart nog met het doel heeft laten trainen. Die kinderen waar hij zoveel potentie in zag. Hij ontwaart een kleine vrouw met schitterend kastanjebruin haar en een mooi lichaam. Niet slank maar ook weer

niet dik maar mooi rond model, zeg maar. Haar gezicht heeft een enorme expressie, die haar knap maakt. Levendig is het eerste woord wat er in hem opkomt. Ze loopt naar de vrouw achter de receptie en ze omhelzen elkaar. Dan loopt ze door naar een trap, die naar boven gaat en verdwijnt. Haar helemaal nakijkend totdat ze weg is uit het zicht, heeft hij niet door dat de vrouw achter de receptie dit volgt en hem aan staat te staren. Het duurt zeker nog vijftien minuten voordat de vrouw achter de receptie hem roept en vraagt of hij mee kan lopen. Ze zal hem naar zijn afspraak brengen. Met een dienblad met een kan koffie en bekers en met een paar flesjes water en wat glazen, begeleidt ze hem dezelfde trap op als die de jonge vrouw heeft genomen. Maar met zijn krukken lukt dat maar net. Voor een deur blijft ze stil staan en klopt aan en doet meteen de deur open. Ze gaat naar binnen en zet het dienblad neer op de tafel. Na een moment vertelt ze hem binnen te komen en dat DJ er zo aankomt. Het maakt hem kwaad, dat hij alweer moet wachten. Wat een ballentent denkt hij. Dan gaat er een deur open in het kantoor en loopt de jonge vrouw binnen. Gedoucht en met natte haren gaat ze achter het bureau staan. Ze steekt haar hand uit en zegt hem dat ze DJ is. Hij staart haar aan, maar in eerste instantie weet hij even niet wat hij moet zeggen. Maar dan doet het wachten telkens en de afspraak, die zeker al een kwartier eerder had moeten beginnen, zijn bijtende stem het werk. ‘Wat is dat hier? Waarom moet ik zo lang wachten op mijn afspraak, die zeker al een kwartier geleden had moeten plaatsvinden?’

Maar terwijl DJ hem boos aankijkt, meent ze toch iets snerend te moeten zeggen.

‘Kalm maar ventje.’

‘Kalm maar ventje?’

‘Ja, kalm maar. Is daar iets mis mee?’

‘Dat kun je wel zeggen ja.’

‘Dat u per se een afspraak wilde met OJ, terwijl hij dat gesprek niet kon laten plaatsvinden, daar kan ik niets aan doen.’

‘En waarom heb ik geen gesprek met OJ?’

‘Dat is privé.’

‘En waarom heb ik nu een gesprek met jou dan?’

‘Omdat dit mijn taak is.’

‘En waarom duurt het dan zo lang?’

‘Ik heb een training achter de rug, die net pas afgelopen is.’

‘En je moest nog zo nodig douchen zeker, dame?’

‘Klopt. Maar zou u ook niet even hebben willen, douchen na een training?’, vraagt ze hem dan snauwend.

Max geeft niet direct antwoord, maar laat haar woorden op zich inwerken, vooral haar toon daarin. Het doet hem wel wat dat ze hem moet terechtwijzen voor iets wat normaal zou zijn. Maar blijkbaar wil hij ergens niet aan haar toegeven, dat hij fout zit. Maar voordat hij iets kan zeggen, gaat de deur weer open en komt OJ binnengewandeld. OJ geeft Max een hand en verwelkomt hem in zijn ijshal. OJ verontschuldigt zich voor zijn afwezigheid, waarop Max zegt dat dit geen probleem

is. Maar als hij DJ aankijkt, ziet hij haar verbolgenheid van haar gezicht afspatten. Om haar reactie niet te laten blijken dat hij dit bemerkt heeft, reageert hij daar maar niet op. En OJ praat maar door en heeft niet eens in de gaten, dat DJ zich staat te verbijten van woede door Max zijn reactie eerder. Het gesprek verloopt gelukkig voor Max zoals hijzelf gepland had en er worden afspraken gemaakt. Maar daar komt deze dame hem niet helemaal tegemoet. Zelfs OJ meent dat DJ haar eigen agenda heeft en niet zo vroeg al met hem kan trainen. Max snapt werkelijk niet waarom dat pas na negen uur kan. Maar omdat OJ meent zich aan haar plan te moeten vasthouden, gaat Max toch maar akkoord. Max mag gebruik maken van de alle trainingsfaciliteiten van de ijshal, dus ook die van sportschool, die deze ijshal schijnbaar heeft. Ook wordt hij door OJ's zoon AJ bijgestaan met welke apparaten en op welke manieren hij moet revalideren. Hij is best tevreden uiteindelijk, alleen het late tijdstip van DJ, dat bevalt hem totaal niet. Hij wil nu eenmaal niet aan iemand anders laten zien, dat hij hier aan het revalideren is. En dan neemt DJ afscheid van Max en loopt hij met OJ naar beneden. Dat gaat niet snel op krukken, maar OJ wacht geduldig op hem.

Als ze net beneden staan, komen er twee jongens aan hollen en willen de trap op stormen, maar dan verheft OJ zijn stem.

‘DJ stoppen. Jullie blijven hier.’

Dan meent een van de jongens toch iets te moeten ageren.

‘Ach, opi, waarom niet?’

‘Omdat ik jullie wegbreng, zoals normaal.’

‘Maar ik wil’, begint de ene jongen.

‘Nee, luisteren. We hebben dat afgesproken en daarmee uit. Geen woord meer hierover.’

‘Nee, opi.’

Beiden spreken netjes tegen OJ en OJ laat het verder rusten. Max en hij schudden de hand met elkaar en Max verlaat de ijshal en loopt naar zijn truck. Op het parkeerplaats ziet hij de jongens van net met OJ naar een auto lopen. Ze stappen in en rijden weg. Voor Max doet het wat vreemd aan. Maar ja, de hele situatie doet een beetje vreemd aan vindt hij. Maar wat hem eigenlijk steekt, is dat hij de naam DJ meteen aan een man toebedeelde en niet eens aan een vrouw dacht. Hij had van zichzelf niet gedacht dat hij seksistisch zou zijn. Nee, hij dacht werkelijk dat hij wel heel tolerant was, maar schijnbaar zijn dit soort gedachtengangen moeilijk uit te roeien. En daar zit het bij hem de kneep. Nee, zo wil hij niet bekend staan als een seksistische klootzak. Er zijn mannen, waarmee hij werkt, die alleen op mannen vallen en hij kent enkele vriendinnen, die alleen op vrouwen vallen. Het zit hem echt enorm dwars.

Wat Max ook bezighoudt, is de vrouw in de ijshal, die hij best wel een knappe vrouw vindt. Telkens weer komen zijn gedachten weer bij haar uit, maar ergens

vraagt hij zich af waarom dat is. Het is nu ook weer niet zo, dat hij op zoek is naar een vrouw. Want laten we eerlijk zijn, die komen vanzelf wel naar hem toe. Hij hoeft daar geen moeite voor te doen. Nee, hij heeft nog nooit moeite hoeven te doen. De dames kwamen zelf naar hem toe met allerlei voorstellen. Met zijn tweeën met trio's, met nog meer dames tegelijk en ook wel samen met een man en vrouw. Noem het en hij heeft het wel gedaan, maar het verveelt hem enorm de laatste paar jaren. Daarom ook is hij daarmee gestopt en doet niet meer mee met de andere ijshockeyers uit zijn ploeg. Zelfs gaat hij ook niet meer mee naar een club. Dat leven wil hij niet, maar waar hij nu naar opzoek is, dat weet hij eigenlijk ook niet. Het is zelfs zo, dat hij geen goede voorbeelden heeft van gelukkige relaties. Nee, zijn ouders waren van het soort, dat elke vorm van genegenheid uit de weg gingen. Liefde was er niet bij. Nee, hij heeft alles altijd alleen moeten doen. Misschien dat hij daarom ook alles heeft geprobeerd in wat dan ook als een relatie mag worden genoemd. Maar niets werkt meer voor hem. Één van zijn maten is gelukkig met zijn vriendin en wil met haar trouwen en kinderen krijgen, maar Max weet niet of dat er voor hem wel in zit. Hoe pak je zoiets aan?

2. DJ

Als een alleenstaande vrouw met een tweeling van negen jaar ben je niet bepaald in de markt voor een relatie, maar daar is DJ dan ook niet naar op zoek. Nee, de eerste en enige relatie, die ze al vroeg had, is doodgebloed in haar zwangerschap en ze heeft haar vriend van toen dan ook nooit meer gezien. Nee, hij wilde zelfs maar al te graag de papieren tekenen om de voogdij compleet neer te leggen bij haar. Daarna is hij het kleine stadje ontvlucht en heeft zich nooit meer laten zien. Nee, zelfs zijn familie is vertrokken en hebben dan ook te kennen gegeven nooit hun kleinkinderen te willen ontmoeten. Dus heeft DJ haar schouders eronder gezet en het alleen gedaan. Alhoewel alleen, ze had toen nog haar beide ouders en haar broer om haar bij te staan. Tot op de dag van vandaag is ze heel dankbaar voor hun medeleven en hun hulp zonder ook maar iets terug te vragen. Ze mist alleen enorm haar moeder. Na haar moeder te hebben verloren aan darmkanker, is ze alleen in een mannenwereld. Wel zijn er enkele vriendinnen van haar moeder nog dichtbij en daar is ze heel blij mee. Met hen kan ze praten over haar moeder en ook over vrouwendingen. Ze heeft ook haar beste vriendin van school, Ros, die haar vanaf de dag dat haar leven zo veranderde, nooit in de steek gelaten heeft, terwijl er vriendinnen waren, die meteen haar als een baksteen hebben laten vallen. Dat waren natuurlijk geen echte vriendinnen, dat blijkt dan ook wel weer. Nee, ze heeft zeker niet de makkelijkste weg gekozen, wat waarschijnlijk veel meisjes van die leeftijd echt wel gedaan zouden hebben. Volgens de vriendin van haar moeder, die in de ijshal werkt achter de receptie/bar, Mary McDonald, is ze een sterke vrouw geworden door alle dingen, die ze heeft meegemaakt. Mary is een vriendelijke vrouw, getrouwd met Ben en heeft twee zonen, die Mary nog nooit heeft geprobeerd op te dringen aan DJ. Waardoor DJ haar alleen nog meer waardeert, dan ze al deed. Ja, ze is dankbaar voor de mensen om haar heen, want zonder die mensen zou het wel een heel moeilijk leven zijn geworden.

Het is nog vroeg in de ochtend als ze wakker wordt. Ze kan nog heel even blijven liggen. Het is vroeg in de zomer en haar kinderen zijn vrij van school. Het is de eerst dag en ze zullen wel vroeg wakker worden. Ze geniet nog even van de tijd, die haar gegeven wordt, want ze hoort nog niets. De jongens lagen natuurlijk gisteravond later in bed, dan als ze naar school moeten, dus zullen zonder wakker wel ook later wakker worden. Ze mijmert en dan maakt haar een beetje eenzaam. In

wel missen van een maatje. Ja, dat is dan ook wel het enige wat ze mist. Ze is best nog jong, dus...

...nee niet aan denken, dat maakt haar zielig, vindt ze zelf. Dan hoort ze haar jongens praten in hun slaapkamer en stapt dan haar heerlijke warme bed uit. Na een douche te hebben genomen, kleedt ze zich aan in haar niet zakelijke outfit. Terwijl ze straks alweer de outfit uit moet doen om de kinderen te trainen. Op het ijs! Ja, ze geeft ijshockey training. Dan kan ook niet anders, want haar vader is een ijshockeylegende en haar broer was ook al zover om dat te worden, dus kan het ook niet anders dan dat ze zelf er van alles van mee heeft gekregen van haar familie. Het is ook, dat toen ze eindelijk werk moest gaan zoeken, dat haar vader een ijshal heeft neergezet om vooral kinderen te gaan leren ijshockeyen. En toen vertelde haar vader, dat hij haar graag zou willen leren hoe je dat moet gaan doen. Lesgeven aan kinderen. Zelfs heeft ze een opleiding daartoe gevolgd en met goede cijfers voltooid. Het zijn van die dingen, die je sterker maken. In de keuken staat DJ ontbijt klaar te maken voor als haar jongens beneden komen. Met veel lawaai stormen ze de trap af. Nadat haar moeder overleed kreeg ze een erfenis en daarvan heeft ze een huisje voor zichzelf gekocht. Helemaal zelf ingericht en verbouwd. Ja, ze is van veel markten thuis, blijkt maar weer eens. Een mens kan schijnbaar meer, dan ze denken dat ze kunnen. Het was dankbaar werk, vooral om haar moeder's overlijden een plaats te kunnen geven. Voor zichzelf heeft ze een zeer ruime slaapkamer gemaakt met aansluitend een badkamer. In die badkamer staat een whirlpool met jets om heerlijk te kunnen ontspannen. Aan de andere kant van het huis heeft ze een tweede slaapkamer gemaakt, ook ruim en ook met een badkamer met een grote inloopdouche. Beneden heeft ze ruimte voor een grote woonkamer en een grote keuken met tafel waaraan je kan eten en zitten als ze kookt. Wat handig is als de jongens hun huiswerk moeten maken. Dan kan DJ ze in de gaten houden en eventueel helpen.

Na het ontbijt zijn ze op weg naar de ijshal om te gaan trainen. In de kleedkamers mogen de jongens zich gaan omkleden en DJ doet dat op haar kantoor. Ze staat als eerste bij de ijsbaan om op haar groep te wachten. Eenmaal als iedereen op het ijs staat, kan ze van start gaan met de training. Ze laat ze groepen maken van twee personen om heen en weer te schaatsen tussen de doelen. Eerst even opwarmen, voordat ze specifieke dingen gaat ondernemen met de kinderen. Vooral de meiden zijn niet de snelste, maar wel fanatiek. Hun enthousiasme is aanstekelijk en zorgt voor een homogene groep, vooral voor degene, die niet zo goed meekomen. Ze helpen elkaar alsof ze nooit anders gedaan hebben. Dit is wel één van de regels, die DJ opgesteld heeft om te zorgen dat ze een groep zijn. Het werkt en daar gaat het om. Haar jongens zijn altijd samen en doen zelden zelf een ander tweetal maken. Maar DJ doet dat zeer regelmatig. Ze moeten tenslotte met anderen kunnen samenspelen, ook met meisjes. Maar dit keer mogen ze met elkaar spelen en oefenen. Ze legt aan de hele groep uit wat ze moeten doen en laat ze dan in

tweetallen werken. Bij haar eigen kinderen hoeft ze niet veel te doen, want die hebben de goede genen geërfd van hun opa en oom. Maar de meisjes moeten leren om vaart te maken en te schieten op een doel. Naar het eind van de les gaat ze meer aan de kant staan om te zien waar ze verbeteringen moet aanbrengen en waar ze direct moet corrigeren. Ze heeft niet door dat ze worden bekeken door een topsporter op het ijs, Max “Hitman” Powers. Ook DJ ziet hem niet staan kijken, waardoor ze gewoon doet, zoals ze altijd doet. Aan het eind geeft ze complimenten aan alle kinderen en vertelt hun dat ze hen snel weer zal zien op de volgende training.

Dan gaat ze het ijs af en vertrekt eerst naar de receptie om daar Mary even te kunnen spreken. Mary geeft door dat haar afspraak er is, maar dan meent ze even te moeten zeggen, dat ze eerst moet douchen en omkleden. Ze loopt snel de trap op en gaat douchen. Als ze klaar is, laat ze Mary weten dat ze gereed is om haar afspraak te ontvangen. Dan klopt Mary aan en loopt naar binnen met een dienblad met koffie en flesjes water. Ze zet het neer op haar tafel waar een aantal stoelen omheen staan. DJ loopt er naar toe en pakt een flesje water. Maar voordat ze het flesje aan haar mond doet, komt haar gast binnen. Ze gaat snel achter haar bureau staan. De man is imponerend en ziet er dreigend uit.

‘Wat is dat hier? Waarom moet ik zo lang wachten op mijn afspraak, die zeker al een kwartier geleden had moeten plaatsvinden?’

Maar terwijl DJ hem boos aankijkt, meent ze toch iets snerend te moeten zeggen.

‘Kalm maar ventje.’

‘Kalm maar ventje?’

‘Ja, kalm maar. Is daar iets mis mee?’

‘Dat kun je wel zeggen ja.’

‘Dat u persé een afspraak wilde met OJ, terwijl hij dat gesprek niet kon laten plaatsvinden, daar kan ik niets aan doen.’

‘En waarom heb ik geen gesprek met OJ?’

‘Dat is privé.’

‘En waarom heb ik nu een gesprek met jou dan?’

‘Omdat dit mijn taak is.’

‘En waarom duurt het dan zo lang?’

‘Ik heb een training achter de rug, die net pas afgelopen is.’

‘En je moest nog zo nodig douchen zeker, dame?’

‘Klopt. Maar zou u ook niet even hebben willen, douchen na een training?’, vraagt ze hem dan snauwend.

DJ vindt hem zeer aanmatigend, maar dan gaat de deur open en komt haar vader binnengewandeld. Meteen stelt haar vader zich voor aan Max Powers en schudden ze elkaars hand. OJ verontschuldigt zich voor zijn afspraak welke nu door DJ wordt gedaan. Maar heel raar eigenlijk hij vertelt er niet bij, dat zij zijn dochter is. Meestal zegt hij dat met grote trots. Die gedachte laat ze van zich afglijden en meent dat het

aan haar ligt. Dan beweert Max dat het geen enkel probleem is, dat OJ zich niet met het gesprek bezig kan houden en daardoor raakt het haar wel. Net ging hij nog te keer en nu is het geen probleem. Grote EIKEL! Haar gezicht betreft naar zuurpruim en verbolgenheid over dit feit. Ze probeert zichzelf tot orde te roepen, want het eigenlijke gesprek moet nog beginnen. Ze wil graag professioneel overkomen, maar haar gezicht heeft haar waarschijnlijk al verraden. Jammer dan!

Maar OJ blijft bij het gesprek en als DJ subtiel probeert op haar horloge te kijken, zijn de meeste afspraken al gemaakt, waar Max, alweer, niet tevreden over is, want het is niet de tijd, die hij wilde. Weer een puntje gescoord! Ja, ze is vandaag op dreef in stelling nemen en niet loslaten. Het is zomer en dan hoopt ze zoveel mogelijk tijd met haar zoons te kunnen doorbrengen. Daar moet zeker veel voor wijken, want dat laat ze zich niet ontnemen. Als OJ en Max haar kantoor verlaten, dan ontsnapt haar een grote zucht. Ze is blij, dat dat gesprek voorbij is. Bij de deur ziet ze haar vader nog even omkijken met een blik van verstandhouding. Ze knikt met haar hoofd en doet de deur achter hun dicht. Ze laat zich op haar stoel achter haar bureau neervallen, alsof ze een marathon heeft gelopen. Dan komt Mary weer binnen en vraagt haar of alles goed verlopen is?

‘Goed verlopen, praat mij daar niet van, zeg.’

‘Hoezo, ging het niet goed dan?’

‘Jawel, maar wat een mannetje is die Max Powers zeg. Abnormaal gewoon.’

‘Hoezo, is er iets gebeurd?’

‘Nee, alleen hij was nogal boos over het feit, dat ik niet eerder dan negen uur ’s morgens wilde trainen met hem.’

‘O, dat, laat toch gaan. Het zijn mannen, die moeten overal wel over zeuren.’

Ze zucht nog eens diep en laat Mary verder haar werk doen, maar gaat maar eens beginnen met haar dagelijkse werk. Hopelijk kan ze snel weer naar huis om haar vader af te lossen. Eerst maar eens zorgen dat de afspraken met Max op e-mail terecht komen voor een bevestiging van het gesloten contract. Het moet tenslotte vandaag nog wel getekend worden en retour komen, anders gaat het verhaal vanaf morgen niet beginnen. DJ is zeer strikt in dat soort zaken. Dat moet ook wel, want zakelijk moet je alles wel goed regelen om je geld te kunnen ontvangen op een rechtmatige manier.

3. Max

De volgende ochtend begint zijn fysiotherapie met DJ. Ondanks de gespannen verhouding van gisteren is hij vol goede moed. Hij hoopt dat ze professioneel genoeg is om hem de dag van gisteren te laten vergeten. Hij parkeert op dezelfde plek als gisteren en loopt naar binnen. Hij moet zich eerst melden aan de balie van de receptie. Daar aangekomen, ziet hij dezelfde vrouw als gisteren staan. Hij begroet haar vriendelijk en vraagt haar of hij zich elke dag eerst moet melden, maar nee dat hoeft niet. Het is alleen bedoeld voor de eerste dag, zodat ze alles aan hem kan uitleggen en rondleiden. Zo loopt ze eerst naar de ruimte waar hij zich kan verkleden in makkelijke kleding voor zijn fysiotherapie. Als hij zich omgekleed heeft, dan legt ze uit hoe de kluisjes werken en ze geeft hem direct een sleutel voor zijn kluisje. Hij doet zijn tas in de kluis en sluit deze af. Bij het sleutelkje zit een bandje, waarmee hij deze om zijn pols kan doen, zodat hij de sleutel niet kwijt kan raken maar ook niet in zijn hand hoeft te houden. Daarbij vertelt ze hem dat binnenkort andere kluisjes komen met een keycard. Dan legt ze uit hoe hij moet lopen om naar de behandelkamers te komen waar de fysiotherapie gegeven wordt. Want deze zijn niet in dezelfde ruimte als waar je je spieren kan trainen, dus waar geen apparaten staan maar benodigdheden, die nodig zijn om te kunnen revalideren. Die ruimte is behoorlijk groot en de kamers voor sportmassages sluiten daarop aan. Daar staan mooie tafels om op te kunnen liggen of zitten. Tot dat moment heeft Max DJ niet gezien. Maar het is nog vroeg, nog geen negen uur en hem is gisteren verteld dat ze eerst een training aan de kinderen geeft, voordat ze hem kan gaan behandelen. Daarna moet ze nog douchen en dus duurt dat nog even. Mary vertelt hem ook waar hij de flesjes water kan en mag pakken zonder te vragen. En dat vindt Max dan wel weer luxe. In de meeste arena's moet je tegenwoordig toch dik betalen voor water. In sommige komt het zelfs gewoon uit de kraan. Mary heeft hem het complete gebouw laten zien en bij alles wel een uitleg gegeven. Ze mag dan wel een stuk ouder zijn, maar ze is goed in wat ze doet, dus vraagt hij haar maar naar alles wat hij wil weten. Tegen kwart over negen ziet hij die twee jongens van gisteren met een bloedgang de gang door stuiven, als Mary dat door heeft, pakt ze de beide jongens in hun kraag.

‘Zo jongens. Wat zijn we aan het doen?’

‘Hoi tante Mary’, zegt dan de ene jongen bedeesd.

Ook de andere jongen begroet haar, maar kijkt haar wel brutaal aan.

‘Ik vroeg jullie wat. Krijg ik nog een antwoord?’

De brutale kijkende jongen beweert dan: ‘We kwamen gewoon hierheen om jou te zien.’

‘Ja, ja, dat zal wel, Dean, maar volgens mij mogen jullie niet hard hollen of wel soms?’

Beiden schudden hun hoofd, maar commentaar blijft uit. En Max staat daar naar te kijken, vol bewondering voor de kordate optreden van die Mary.

‘Nu, ga gauw naar de bar en wacht op jullie opa.’

Bijna in koor zeggen ze “jaaa” en meer komt er niet uit en ze vervolgen hun weg in een veel rustiger tempo dan daarnet. Max glimlacht als de jongens weglopen en kijkt daarbij naar Mary. Maar deze onthoudt zich van commentaar en doet net alsof ze zijn blik niet gezien heeft.

Dan opeens verschijnt DJ op de plek waar de jongens net verdwenen. Mary zegt haar gedag na een innige omhelzing. DJ zegt hem mee te lopen en samen verdwijnen ze in een van de ruimtes, die Mary aan Max heeft laten zien. Hij vraagt haar waarom ze het personeel haar omhelst, maar schijnbaar heeft hij haar beledigd of zo, want na weer een verbolgen gezicht net als gisteren, pakt ze enkele attributen en legt ze neer vlak bij de tafel. Ze vraagt hem te gaan liggen. Max heeft geen ervaring met ernstige blessures, dus vraagt hij haar er naar.

‘Waarom moet ik gaan liggen?’

‘Omdat ik moet kijken wat je wel en niet kunt, voordat we gaan bepalen wat we moeten trainen en hoe we gaan trainen.’

‘Okay, goed’, en gaat meteen liggen. Ze pakt zijn linkerarm en probeert een aantal handelingen uit en daarna doet ze hetzelfde met de rechterarm. Hij moet daarbij tegendruk geven en als hij dat doet kan ze precies voelen hoever ze kan en mag gaan. Hetzelfde doet ze met zijn benen en ook de verwondingen aan zijn borst onderzoekt ze. Zijn dossier ligt op haar bureau open. Af en toe doet het hem pijn, maar hij wil dat niet laten blijken. Hij is toch geen watje. Maar wat hij van zichzelf niet ziet is, dat zijn gezicht hem af en toe verraad. Want het lijkt wel of zijn armen een zwakheid hebben, waarvan hij niet dacht dat het zo zou zijn. Als ze met hem bezig is, valt het hem zwaar. Heel zwaar! Hij probeert niet te kreunen, maar probeert daarvoor in de plaats te mompelen, alsof dat zou kunnen helpen. Dat doet het natuurlijk niet, maar hij houdt dat er maar in om niet te laten blijken, dat het zijn humeur niet goed doet. Zoals hij er nu naar kijkt, heeft hij nog een zeer lange weg te gaan, voordat hij weer een ijshockeystick vast kan houden en zijn schaatsen kan onderbinden. En als DJ zijn benen gaat bekijken, is het daar al net zo gesteld volgens Max. Max heeft een behoorlijk smak tegen de boarding gemaakt. Dan vraagt DJ hem zijn smak te beschrijven van moment tot moment. Maar dat vindt hij nogal lastig en vraagt daarom eerst maar eens of dat wel nodig is, want ze heeft zijn dossier toch? Maar ze legt hem uit, dat elk detail haar helpt om hem een betere revalidatie te geven. Hij vindt het maar lariekoek. Maar ze blijft aandringen om dat toch te doen. Na vele malen aandringen, meent ze hem nogmaals te moeten

vertellen, dat als hij dit vertelt aan haar ze hem beter van dienst kan zijn. Maar hij denkt dat ze niet zo goed is en dan zegt hij het hardop. En dat had hij misschien beter niet kunnen doen.

‘Wil je eigenlijk nog wel kunnen ijshockeyen?’

‘Ja, hoezo vraag je dat?’

‘Je werkt nu niet echt mee.’

‘Hoe kom je daarbij?’

‘Omdat je niets wilt vertellen over het ontstaan van je blessure.’

‘Dat staat toch allemaal beschreven in mijn dossier, waarom zou ik dat nog een keer doen?’

‘Luister je eigenlijk wel?’

‘Nou moet je ophouden, want je lijkt mij alleen maar onzeker.’

‘Onzeker?’ Dat komt nogal fel uit haar mond.

Waarvan Max denkt dat het haar onzekerheid alleen maar benadrukt.

‘Ja, je bent heel onzeker.’

Ze draait zich van hem weg en met gebalde vuisten mompelt ze wat. Hij kan alleen niet horen wat ze mompelt. Maar dan doet ze een bewering, die hem letterlijk kwaad maakt.

‘Je bedoelt je eigen onzekerheid waarschijnlijk, want ik ben totaal niet onzeker.’

‘Echt niet. Ik ben nog nooit onzeker geweest.’

Dat beweert hij wel, maar dat is niet waar. Hij heeft daarom ook wel de vrouwen en de onenightstands daarom opgegeven. Eerlijk, hij weet vaak niet eens waar hij over moet praten met vrouwen. Hij heeft geen voorbeeld gehad van een moeder, ook niet van een vader. Hij is opgegroeid als een wees. Het fijne van dat verhaal kent hij niet eens. Hij heeft dan ook geen idee vanaf welke leeftijd hij ter adoptie in een weeshuis terecht is gekomen. Wel al jong, maar als baby of als peuter of als kleuter, dat weet hij niet en is hem ook nooit verteld. Ook heeft hij dat verhaal nooit willen onderzoeken. Misschien later wel! Ondertussen dat zijn gedachten afdwalen, gaat DJ verder.

‘Nou geef je nog antwoord of zal ik je maar zeggen dat we niet verder gaan?’

Omdat hij niet geluisterd heeft naar haar weet hij niet waar ze over heeft.

‘Sorry, maar waar heb jij het over?’

‘Luister je wel?’

‘Uh, nee. Sorry, mijn gedachten dwaalde af.’

Er ontsnapt haar een diepe zucht.

‘Mannen, wat heb je aan ze?’

Max tracht er wat lol in te brengen.

‘Voor de fantastische seks natuurlijk. Waarvoor anders?’

Maar dat valt bij DJ helemaal in het verkeerde keelgat en al stotterend gaat ze verder.

‘Wat ik zei “mannen”, je hebt niets aan ze. Helemaal niets!’

En voor dat Max er ook maar even goed over nadenkt, gooit hij er van alles uit wat hem dwars zit.

‘Jullie vrouwen zijn ook allemaal hetzelfde. Willen van alles, maar als je ze erop aanspreekt, dan zijn ze niet thuis.’

Hun stemmen worden steeds luider en harder, bijna gemeen zelfs tegen elkaar.

‘En jullie mannen zeker wel.’

‘Echt wel.’

‘Nou mijn ervaring is heel anders. Allemaal sukkels.’

Dan opeens schiet de deur open en komt OJ binnen en kijkt hen beiden aan met een verwoestende blik.

Met bulderende stem vraagt hij: ‘Wat is hier aan de hand?’

Zowel Max als DJ houden hun mond dicht en zeggen wijselijk maar even niets.

‘Ja en nu hebben jullie niets meer te zeggen?’

Het blijft nog steeds stil. Ze kijken wel elkaar even aan, maar hebben beiden niet te behoefte om te reageren. Omdat OJ dit ook wel door heeft, meent hij het volgende te zeggen.

‘Het lijkt wel de kleuterklas hier.’

Dan draait hij zich om en loopt weg. DJ schiet in de lach als de deur dicht zit. Haar schouders schudden enorm, maar omdat ze zich omgedraaid heeft van hem weg, kan hij niet zien of dat ze lacht of huilt en begint langzamerhand zich schuldig te voelen.

‘Sorry DJ, dat was niet zo’n geweldig optreden van mij.’

‘Ik moet me geloof ik ook maar verontschuldigen, want ik was ook niet mals.’

Dat vindt Max nu dat ze dat prima verwoord en knikt naar haar. Dan steekt hij zijn hand naar haar toe en wacht op de hare. Het duurt even, maar dan steekt ze ook haar hand uit om zijn hand te schudden.

‘Toch wil ik nog steeds dat je je val beschrijft aan mij.’

‘Goed.’

Hij beschrijft tot in detail wat hem is overkomen en doet dit alleen maar om de lieve vrede te bewaren. Als hij toch overstag moet, dan maar zonder schaamte. Maar hij was dan ook best fel en dat doet hem pijn, maar dat komt waarschijnlijk omdat hij dacht dat ze huilde, maar haar ogen zijn niet rood of zo. Niet dat hij echt verstand van vrouwen heeft. Hij neukt ze gewoon en kijkt ze nooit aan. Aan kussen doet hij ook niet, dat doet intiem aan en daar wil hij zich niet mee associëren.

Vrouwen willen altijd een relatie en aangezien hij toch niet weet hoe hij die in ere zou moeten houden, zegt hij direct dat hij daar niet aan doet, nooit!

DJ schrijft van alles op van wat hij vertelt, terwijl hij denkt dat hij alleen maar zijn dossier ligt op te lepelen. Ergens begrijpt hij haar handelingen niet zo en wil er ook niet aan denken, maar gewoon dat ze begint, want dan is hij zo snel mogelijk weer op de been om van alles te doen, zoals ijshockey spelen. Dat is het weinige wat hij wilde en graag deed. Na enig denkwerk aan DJ’s kant, merkt ze op dat hij als hij goed luistert wel weer snel weer kan spelen.

‘Natuurlijk kan ik weer snel spelen, waarom niet?’

‘Alleen als je goed luistert, Max, want als je denkt zelf alles weer te kunnen doen, dan vergis je je.’

‘Luisteren, hé?’

‘Ja,’

Dit korte antwoord bevalt hem niet zo, maar hij laat het even voor wat het is, kort. Dan begint ze haar plan om hem te helpen uit de doeken te doen. De eerste week voornamelijk massages om zijn spieren weer soepel te maken en dan te testen in de tweede week. Voor Max gaat dit natuurlijk veel te langzaam.

‘Dan mag ik blij zijn als ik volgende jaar weer kan spelen.’

‘Nee, juist niet, geloof mij maar.’

‘Ja, ja, het zal wel.’

Het cynisme is groot bij Max en dat laat hij duidelijk blijken. Hij is het er niet mee eens. Maar DJ houdt zich aan haar woord en zegt dat ze dit traject samen aan moeten gaan, anders zal het inderdaad niet werken. Ze wil dat hij zich uitkleedt en gaat liggen met een handdoek over zijn onderste deel van zijn lichaam behalve zijn benen. Ze start haar massage en die is niet mals en het doet niet echt pijn, maar echt lekker is het nu ook weer niet. Toch voelt hij na haar massage, dat zijn spieren wel beter aanvoelen dan ervoor. Maar dat zegt hij niet, want hij wil niet dat ze gelijk heeft of krijgt. Als hij zich aangekleed heeft, bespreken ze de komende afspraken. Ze wil niet te veel in één week doen, maar het opbouwen naar elke dag. Dus de komende twee weken kijken ze het aan en daarna besluit ze over het verdere traject.